

[Rahbæk Møller]

Det er karakteristisk, at nu, hvor Glistrup-sagen nærmer sig sin afslutning, vover man at gennemføre en af de vigtigste fiduser, som hr. Glistrup opbyggede sit skattecirkus på, nemlig retten til at fradrage tab ved aktier i almindelig indkomst. At regeringen ikke havde besvær med at få hr. Glistrups stemme i denne sag, er vel ikke så mærkeligt. Derimod er det mærkeligt, at de radikale gik med til det.

At landets statsminister gjorde sagen endnu mere politisk betændt – især omkring folketingssamlingens slutning – ved så klart at spille på, at højesteret skulle løse et politisk problem for ham, skal kun tilføjes for fuldstandighedens skyld.

Med andre ord: i sig selv er Glistrupsagen en ganske banal sag, og hr. Glistrup skal naturligvis afsone sin dom som enhver anden, der har begået en forseelse. Men den politiske reaktion på den provokation, som Glistrupsagen også var, har været af en sådan art både fra myndighedernes side og i vælgerbefolkningen, at det ikke kan være i overensstemmelse med demokratiets idé at fratage hr. Glistrup hans folketingsmandat.

Der har været talt meget om folketingets værdighed i denne sag. Det tjener værdigheden bedst, hvis folketinget lader hensynet til repræsentativiteten være det afgørende. Og hvis tinget så endelig tog sig sammen til at fjerne de skattefiduser, der blev gjort så tydeligt opmærksom på for 12 år siden, ville det måske endda begynde at vinde respekt i befolkningen.

(Kort bemærkning).

Glistrup (FP):

Hr. Rahbæk Møller har ikke ret, når han anfører, hvordan det ville være gået, hvis man havde fulgt normal fremgangsmåde, for man fulgte normal fremgangsmåde. Man havde gennemanalyseret mine ting før Focusudsendelsen og besluttet ikke at rejse civil sag, fordi man havde fundet ud af, at det var i orden. Men havde man nu alligevel under det politiske tryk rejst civil sag, så havde jeg fået adgang til at fremføre beviserne i sagen, og så var jeg blevet frifundet vedrørende det skattetekniske, og derfor var der ikke kommet nogen straffesag. Derfor er det helt forfejlet, når hr. Rahbæk Møller tror, det ville ende i en straffesag.

Grunden til, at man har kunnet mase mig, er, at man laver en straffesag, hvor det er myndighederne, der afgør, hvilke beviser der skal frem, sådan at jeg altså ikke har kunnet få lejlighed til at fremføre mine beviser. Det ville jeg have haft i en civil sag, og derfor var jeg blevet pure frifundet vedrørende det skattetekniske, og der havde ikke været noget grundlag for bagefter at rejse nogen som helst straffesag.

Arentoft (FP):

Glistrupsagen har været omtalt som dette århundredes største sag, og det kan man vel også sige både med hensyn til længde og med hensyn til den offentlige interesse, der har været omkring sagen. Det, der for mig er det uhyggelige i denne sag, er, at der har været skrevet så meget af så mange mennesker, også jurister, som viser, at de lærde er helt fantastisk uenige. Man kan blot prøve at sammenligne byretsdommen, landsretsdommen og højesteretsdommen og se, hvor forskellige de er. Det er bekymrende, at juristerne kan være så uenige, som de faktisk er – det fremgår også af debatten i pressen.

Ved byretten og ved landsretten brugte man det nye begreb i dansk retshistorie »fiktionsteorien«. Man har behændigt undgået at bruge det udtryk i højesterets domsudskrift. Derfor vil jeg gerne have lov til at stille et direkte spørgsmål til justitsministeren i den anledning: skal man forstå det, der står i højesteretsdommen, hvor man skriver, at både byret og landsret fastslog, at der ikke forelå retligt bindende aftaler, som en omskrivning af udtrykket fiktive aktieselskaber? Hvis det er tilfældet, hvad er så konsekvensen af, at man siger, at samtlige aktieselskaber er fiktive? Det drejer sig bl. a. om de sommerhuse, som hr. Glistrup har oppe ved Skagen, som man siger er fiktive. Den ene dag afkræver man ham skat, og den næste dag betaler man den tilbage. Det er kort og godt noget rod. Man kan simpelt hen ikke finde ud af det.

Hvis højesteretsdommen betyder, at hr. Glistrups oprettede aktieselskaber er fiktive, betyder det så ikke, at den skat, som hr. Glistrup har indbetalt for disse fiktive aktieselskaber gennem årene, bør han have tilbagebetalt? Det er mit direkte spørgsmål til justitsministeren. Jeg tror, det er en af de ting, som man i offentligheden drøfter meget